

## Cartoful românesc a intrat în Europa



Descriere imagine:  
Recolta cartofi

**Daca pâna în anul 1989 cartoful românesc a facut obiectul exportului în tari precum cele din spatiul est-european, Orientul Apropiat si nordul Africii, dar si în Europa Occidentala, mai ales sub forma de amidon, dupa 1989, cu exceptia Republicii Moldova, cartoful nostru a ajuns rar si în cantitati foarte mici la export.**

La negocierile din preaderare, cartoful n-a avut o sustinere nationala adecvata si nici Europa nu dorea foarte mult sa discute acest subiect, având în vedere faptul ca tari ca Olanda, Germania, Anglia, Franta, Danemarca, Polonia, realizeaza anual cantitati excedentare însemnate, iar randamentul la hectar este considerabil (45-50 t/ha).

Firme de prestigiu de producere si multiplicare a cartofului de samânta din Olanda, Germania sau Danemarca, au depasit demult granitele Europei si sunt angrenate în contracte substantiale si pe termen lung cu fermieri din America, Asia, Africa si chiar Oceania.

Materialul biologic produs în România a scazut drastic în ultimii ani, importurile fiind singura solutie de mentinere a standardului de calitate pentru principalii cultivatori de cartof pentru samânta.

Anul agricol 2006 a fost însa foarte dificil si pentru Europa. Pe lângă faptul ca productia de cartof a fost, în general, mai mica decât în anii precedenti, cantitatea de samânta certificata a fost drastic diminuata datorita declaratiilor din cauza infectiilor virotice si a altor boli de carantina.

Ori, acolo, e clar, cu calitatea nu e de joaca! S-a deklasat si nimeni nu mai are curajul sa iasa la marginea santului sa vânda o marfa care nu are acte în regula, asa cum se întâmpla la noi. De fapt, competitivitatea este deplasata. Acolo, în vechile state membre, un întreg sistem concurea pentru respectarea legii.

## **Cerere este, numai sa avem ce oferi**

Programul strategic comunitar de dezvoltare a agriculturii, în strânsa corelare cu protecția mediului și combaterea poluării, prevede, printre altele, înlocuirea în următorii cinci ani a petrolului cu biocombustibili, în proporție de 20%. Ori pentru acest deziderat o mare parte din suprafața agricolă va trebui cultivată cu plante oleaginoase, iar Europa subvenționează aceste culturi. Pe de altă parte însă, culturile alimentare tradiționale (grâu, cartof, spre exemplu), se diminuează, iar piața trage semnale de alarmă.

Acest ultim aspect, corelat cu diminuarea producțiilor de cartof din motive climatice, a dus în Europa o anumită creștere a cerinței de cartof în general și a seminței, în special.

Cred că se știe deja că exportăm în Ungaria cartof de consum; partide de mii de tone și la un preț satisfăcător (0,8 lei/kg).

Poate mai puțin știu că firme de prestigiu din Olanda și Danemarca ne-au solicitat cartofi de sămânță pentru a-și onora la rândul lor contractele de livrare încheiate cu ani în urmă pentru o perioadă apreciabilă; vor să fie parolști și plătesc bine pentru asta. Ei noi știm că o tonă de cartof din categorii superioare se ridică la 550-650 euro, fără transport.

Să zicem că acesta e un pas spre normalitate și să avem încredere că Europa va mai avea nevoie de cartoful din România!

*Articol publicat în revista Ferma nr. 1(45)/2007*

*Vasile Pop-Silaghi*